

בענין ב' קדירות העומדות ע"ג הפח שעל האש זו ע"ג זו ורוצה להוריד בשבת את העליונה וליתנה ע"ג הפח

העליונה

ובענין הזזת קדירה שע"ג הפח ממקום למקום*

[השאלה: בספר שמירת שבת כהלכתה פ"א הע' קי"א כתב בשם מרן שליט"א ליתן טעם על מה שבהרבה מקומות נהגו להקל בב' קדירות העומדות ע"ג הפח שעל האש זו ע"ג זו להוריד בשבת את העליונה וליתנה ע"ג הפח, דכיון שגם אם נטל את הקדירה מהכירה מבעו"י על דעת להחזירה שפיר מותר להחזירה אפילו בשבת, כי בזה אין אנו חולקין על הר"ן המובא ברמ"א סי' רנ"ג סעי' ב', דאף שהב"ח בד"ה כירה מדייק מהטור שחולק על הר"ן וסובר שלדין אם נטל מע"ש אסור להחזיר בשבת, מ"מ מלשונו של הרמ"א בסעי' ב' וה' שכתב "דלא התירו אלא חזרה" משמע דבזה גם אנו סוברים כהר"ן, וכן נראה מהפמ"ג סי' רנ"ג א"א ס"ק ל"ב ומדברי המ"ב ס"ק נ"ג ושעה"צ ס"ק מ"ד, וכמו"כ נראה שאם הוריד קדירה מע"ג האש בשבת והעמידה ע"ג קדירה אחרת שעל האש ע"מ להחזירה, דחשיב כאילו אוחו את הקדירה בידו, מכיון שלא הוסרה מן האש ומותר להחזירה אפי' אחר כמה שעות, ואפי' אחר שעבר הלילה בשינה, כיון שלא עשה שום מעשה שיהא נראה כאילו הסיח דעתו מלהחזיר. וכיון שכך גם י"ל דאם בתחלה כשהסיר את הקדירה מן האש מבעו"י והעמידה ע"ג קדירה, גמר בדעתו להחזירה למחר בשבת ע"ג כירה קטומה, דחשיב כחזרה ושרי. ועפ"ז אתי שפיר מה שנוהגים להעביר קדירות בשבת ע"ג כירה קטומה ממקום למקום, ואין בודקין אם המקום הראשון הוא מקום שהיס"ב, והיינו משום דכיון שהסירה מן האש בע"ש ע"ד להחזירה למחר ע"ג כירה קטומה ועמדה כל הזמן במקום שמעמידים בכוונה לשמור על החום, אין זה חשוב כסילוק דעת מן האש והוה כעודה בידו, דמותר להחזיר אפילו ישן כל הלילה ועבר הרבה זמן, עכ"ד.

וצריך ביאור שהרי אין נוהרים בע"ש כשמניחים את כיסוי הפח להחזיק הקדירות בידים אלא מניחים עכ"פ ע"ג שיש שדינו כספסל, ואח"כ נותנים על הפח במקום שאין היס"ב או ע"ג קדירה שעל הפח, וא"כ איך אפשר להחשיב זאת כעודה בידו כיון שכבר הונחה מע"ש ע"ג ספסל.]

תשובת מרן זצ"ל: שאני התם שכל העסק עם הקדירה הוא רק לצורך העמדה על האש ומתעסק בדרך שרגילים בע"ש.

* נכתב להרה"ג ר' יצחק דרזי שליט"א מח"ס שבות יצחק.